

هر روز هزاران نفر در اثر نامنی در کار می‌میرند!

در اثر سوانح و یا بیمارهای ناشی از کار هر روزه ۳۳۰۰ نفر جان خود را از دست می‌دهند، این رقم مترادف است با ۱/۲ میلیون نفر در سال، صد هزار نفر در ماه و یا دو نفر در هر دقیقه. در حالیکه سالانه نجات جان حدود ۶۰۰ هزار نفر از این قربانیان با در دسترس گذاشتن اطلاعات صحیح امکان پذیر بود. اگر هیچ اقدام رادیکالی انجام نگیرد، آمار بیمارهای ناشی از کار ظرف ۲۰ سال آینده دو برابر خواهد شد.

اظهارات فوق و آمار برگرفته شده از (آی.ال.او) که در مطلب آویوا کیلیر آمده است از طرف «یوکا تاکالا» مسئول مسایل محیط کار در دفتر بین‌المللی کار (آی.ال.او) نقل شده است. هر ساله ۲۵۰ میلیون نفر بخاطر سوانح ناشی از کار کنار گذاشته می‌شوند. این رقم یعنی ۶۸۵ نفر در روز و یا ۴۷۵ نفر در هر دقیقه.

آزبست هر ساله بیش از صد هزار کارگر را از بین می‌برد. بر اساس محاسبات (آی.ال.او) ظرف ۳۰ سال آینده آزبست حداقل یک میلیون نفر را از بین خواهد برد. بگفته آقای یوکا تاکالا: «این آمارها ارقام ثبت شده هستند که رسماً اعلام شده‌اند، اما بدلیل نبودن مراکز ثبت سوانح کار در بسیاری نقاط دنیا، آمار واقعی احتمالاً دو برابر این ارقام است. این آمار هشدار دهنده‌اند، اما طبق اطلاعات تازه ای که هنوز انتشار نیافته‌اند این فقط قله یک کوه یخی است و قربانیان واقعی محیط کار بسیار بیش از اینهاست. ما آماری دریافت می‌کنیم که نشان می‌دهند شرایط بسیار بدتر از اینهاست».

مطابق محاسبات (آی.ال.او) از لحاظ اقتصادی ۴٪ درآمد ناخالص جهان بخاطر بدی شرایط کار از بین می‌رود. این مبلغ معادل است با تولیدات آفریقا، خاورمیانه شامل کشورهای تولید کننده نفت و جنوب آسیا. یعنی ۱/۵ برابر تمام تولیدات دو قاره و بیش از ۲۰ برابر کمکه‌های رسمی مالی به کشورهای در حال توسعه.

شرایط ناامن کاری هر ساله بیش از جنگ‌های جاری (۵۰۲ هزار کشته)، مالاریا (۸۵۶ هزار نفر) و حوادث ترافیک (یک میلیون نفر) جان می‌گیرد و اغلب حوادث ناشی از کار باعث معلول شدن کارگر در تمام عمر می‌شود.

استرس و فرسودگی و از خستگی از پا درآمدن و عوارض ناشی از آنها بخاطر کار زیاد همراه با مشکلات جسمی و روانی که در کشورهای صنعتی در نیروی کار ایجاد بوجود می‌آورد، جزو بیمارهای ناشی از کار محسوب شده و رقم بالایی دارد، ولی هم در کشورهای صنعتی و هم در کشورهای در حال توسعه، هنوز کارهای ساختمانی، معدن، جنگل، کشاورزی و ماهیگیری در شمار خطرناکترین کارها هستند و بالاترین میزان مرگ و میر را دارند. از میان این مشاغل کارگران فلز

ساختمان، تعمیرگاه و کارگاهها بیشتر مواجه با خطر هستند. یک پنجم این کارگران بدلیل صدمات دستها و بازوها، سر و چشم در سال به پزشک مراجعه می کنند.

حدود ۸۰ تا ۹۰ درصد نیروی کار دنیا در صورت پیش آمدن حوادث، نه بیمه حوادث و سوانح دارند، نه خدمات درمانی برای کارگران. در کشورهای شمال اروپا در این رابطه وضع بهتر است.

در سوئد مردان بیش از زنان در محیط کار صدمه می بینند، در سال ۹۹ جمعا ۱۱۹۴۰۰ مورد گزارش شده که در مقایسه با سال ۹۸ افزایش نشان می دهد، اما آمار صدمات روانی _ اجتماعی به میزان ۲۵۰ درصد در مقایسه با سال ۹۵ افزایش یافته است.

نوشته آویوا کیلیر، روزنامه «داکنز نی هیتتر»

چاپ استهکلم بتاریخ دهم ژوئیه

ترجمه: صدیقه محمدی

به نقل از جهان امروز شماره ۶۴